

Rauvola 7/1 37.

Kära Hagar,
Hjärtlig tack för brevet,
och önskar jag Hagar
ett, gott, målsignt nytt
år! —

I brevet ställs flera
frågor, som jag nu
försöker besvara så
tydligt som möjligt.

Ty jag tycker, att brats
systarna Dalgarnoffs
försäkringar, min
stil ej är så tydlig
jag skulle önska.

Neq var det ja Thu-
re / ike Tyke som jag
forstad

3
hennes krafter och han
blev så hjälplös, att
han ej själv kunde för-
stå sin munnens, utan
hjälp. Naturligtvis
kunde han ej mycket
mera hjälpa mig,
så jag sökte vara hen-
ne till nytta, så myc-
ket jag kunde. På
gick något år, kanske
mer och då det bör-
jade lida mot hösten

gick hon in på för-
slaget att flytta till
Kommunalhemmet }
det hon inte hade
lust till. Så kom där
en dag en av Kommun-
almännen med bilen,
för att acceptera henne.

Jag ser ännu hennes
bleknade ansikte och
hör henne säga: Jag
tänkte det finge bli
långt senare, så jag finge
vara här till sommar-
ren gått.

Genom de besparin-
gar han hade fick
han det mycket bra i
böjan - de räknade
vill jag minnas - 250
mk per månad. Men
när de besparingar-
na tagit slut, fick
han dela rum med
flera andra - i böjan
blott med en. Och
för sin återstående
levnad där hade
han intet att erlagga.
- Men då han åter

var zask och duktig,
fordrade han av mig
ersättning för arbetet
han gjort för mig.
3.500 mk. Och det hade
jag icke., det visste
han. "Men Ni har
ju ägodelar, låt det
bliva betalt efter eder
död" - Han tänkte så
Rent överleva mig, ty
han var några år
yngre. Och så gav
jag henne ett papper

att ur min kvarlä-
tenskap utbetala så
och så mycket - 5.500.-

Jag har förfrågat mig
hos sakkunniga som
säga, det räts in-
havaren är kommen,
emedan Mina sin
sista tid ike kunnat
betala för sig och dock
hett "att taga i från."
- Edith var borta, så
hon behövde ej få del
av dessa bekymmer.

Nu till mig y'älv.

Hagar Kaia, var inte
orolig. Jag är ju
själv alldeles lugn. Det
är systerarna Dalg-
naff med deras be-
grupp om att "ha det bra."
Varje dag swim gar,
tackar jag Gud för
att jag har det så bra
och resit använder jag
de pengarna jag får,
för mitt behov. att mit-
ta putentioner i met-
våg är enkla, beror på
att min leversjukdom

läst täl grät, vällig, 5-
lätt bröd - Graham bröd
- som blir så gott i min
hällugn. — —

Jag kunde säga så
mycket, så mycket.

Men det får bli till
en annan gång.

Brevet blir så långt
och slutligen får man
dock inte sagt det
man ville säga. —

Blott detta: Tror Hagar
på Gud? Så tro da
ock,

att han säger och
ser efter mig. Pann
Edith sade: Jag skall ej
spinna eller så, ty
• himlens Herre vårdar
mig och han skall gerna
saga mig vart jag
skall gå — —

Bilägger den delen av Ka-
gars tidigare brev där
missläsningen — Thure
Savellin — Tyko Sallinen
förekann hos mig.
Jag hoppas att Kagar

att jag kunnat skriva
så lätligare denna
gång - åtminstone
har jag försökt.
- Vidare en annan
gång. Var blott ej
rolig; Gud säger
för oss bättre än
någon kan. Och
tack, tack för allt,
tro ej att jag ej vet
uppskatta det! -

Men hur har
Hag ar det y'alo?
— Är ej litet l'amt
och tungt?

I arm halsning
och inskan,
det bästa, det
enda bästa —

Tant Pudergran

40, Ediths tyska översättare heter E. J. aime-Liebig, Hannover-Linden, Marktplatz 2 -
I vilka dikter har den franska översättarinnan icke gjort Edith rättvisa?
Hur lyckades henne "Landet som icke är" eller lyckades den icke alls? -

E. J. aime-Liebig

Hannover - Linden

Marktplatz 3

No. 2 Delta by the river
with one better
of the 4000 ft. of
them, the other 1000 ft.
of the 4000 ft. of
them for another 1000 ft.
Tanner's like of
I like to take a
them by the river
of the 4000 ft. of
them by the river
cells.

of the 4000 ft. of

Tanner's like of

of the 4000 ft. of